

Schubertiada

30a edició

Estimaràs la música

Je vous appelle à la vie, ô forces mystérieuses!
Noyées dans les obscures profondeurs
De l'esprit créateur, craintives
Ebauches de vie, à vous j'apporte l'audace!

Jo us crido a la vida, oh forces misterioses!
Ofegades en les fosques profunditats
de l'esperit creador, porucs
esbossos de vida, a vosaltres us aporto audàcia!

Epígraf d'Alexandr Skriabin
a la seva Sonata per a piano n. 5

Dissabte 20 d'agost de 2022

Eudald Buch, piano

Obres de Skriabin i Chopin

Vilajuïga

L'AIGUA VIBRANT

Vibrant amb la Cultura

A tocar del parc natural del Cap de Creus es desperta un poble que vibra, des de 1904, amb la seva aigua. Una de les úniques aigües minerals naturals carbòniques naturals del món.

Vilajuïga, una aigua vibrant amb el seu territori, amb la seva gent, amb la seva història, amb cada experiència gastronòmica. És per això que un any més volem estar a prop del talent i la sensibilitat que fan de la nostra cultura una experiència vibrant.

Schubertiada
Vilajuïga

Eudald Buch, piano

Obres de Skriabin i Chopin

Dissabte 20 d'agost,
12:00 h

Espai Misteri

Deu d'Aigua Vilajuïga

26' **FRÉDÉRIC CHOPIN** (1810 — 1849)

Mazurkas, op. 24 (1835)

Lento

Allegro non troppo

Moderato con anima

Moderato

Nocturne en do menor, op. 48/1 (1841)

Ballade n. 2 en fa major, op. 38 (1839)

Andantino - Presto con fuoco

34' **ALEKSANDR SKRIABIN** (1872 — 1915)

Préludes, op. 16 (1895)

n. 1 en si major

n. 2 en sol sostingut menor

n. 3 en sol bemoll major

n. 4 en mi bemoll menor

n. 5 en fa sostingut major

Sonata per a piano n. 4, op. 30 (1903)

Andante

Prestissimo volando

Deux poèmes, op. 69 (1913)

n. 1 Allegretto

n. 2 Allegretto

Sonata per a piano n. 5, op. 53 (1907)

—Aquest programa s'interpretarà sense pausa—

www.schubertiada.cat

Eudald Buch, piano

Eudald Buch (1997) s'ha format a l'Escolania de Montserrat, el Conservatori de Vic i la Chetham's School of Music (Manchester). Ha estudiat amb Vladislav Bronevetski a l'ESMUC i amb Elisso Virsaladze al Conservatori Txaikovski de Moscou. Actualment amplia els seus estudis amb la Prof. Virsaladze a Fiesole (Florència). També ha rebut consells de Pascal Devoyon, Jacques Rouvier i especialment de Christian Blackshaw. Ha tocat als festivals de Buxton i Hellens (Anglaterra), The International Holland Music Sessions (Bergen, Holanda), Weltklassik (Alemanya) i la Schubertiada, i en sales com l'Auditori de Girona, l'Atlàntida de Vic, l'Auditori Enric Granados, l'Auditori Pau Casals, el Palau de la Música, L'Auditori de Barcelona i l'Auditorio Nacional de Madrid. Ha estat becat per la Fundació Victòria dels Àngels i ha obtingut el primer premi "El Primer Palau" 2021.

De mags, timbres i colors de futur

Diego Civilotti

Filòsof

La mirada de Frédéric Chopin sobre el piano transcendeix els límits de l'instrument i es nodreix de l'autodidactisme, un símptoma dels terratrèmols estètics i ideològics que sacsejarien el XIX i desembocarien més tard a les avant-guardes. De la mateixa manera ho farà la música d'Aleksandr Skriabin, enriquida per elements extramusicals. Mestre i deixeble, dos mags del timbre i els colors.

Chopin no trenca amb la seva època sinó que troba la seva veu en un gran concert de veus: la del segle romàntic i pianístic, després de les darreres sonates de Beethoven. Una veu reconeixible, profundament expressiva i que va marcar un punt d'inflexió en la història de l'instrument, però l'obra del qual ha patit una recepció massa condicionada per prejudicis.

Les prop de seixanta masurques ocupen un lloc prominent al catàleg de **Chopin**, gairebé un símbol de la memòria sentimental de Polònia que no el va abandonar mai, mitjançant la sublimació de la dansa popular. Les quatre *Mazurkas*, **op. 24** pertanyen a una etapa més dedicada a la composició que a la interpretació, amb una major difusió de la seva obra a París. La seva vida allà, però, no va ser fàcil de bon principi, participant dels salons burgesos però sense formar-ne part. Robert Walser és qui millor ho va expressar, quan va escriure que Chopin “tocava com si ho fes per a si mateix —societat i soldat eren el mateix per a ell—, però obria de bat a bat la seva intimitat al bell mig del bulliciós món”. També això traspua una partitura paradigmàtica del preciosisme detallista del compositor, que malgrat la seva joventut, mostra un notable ofici i audàcia en la gestió de les dissonàncies, molt perceptible en la darrera de les quatre, una de les més apreciades del gènere. Sobre el vigor rítmic de les danses —com succeeix a l'*oberek*, dansa propera a la masurca, de la segona *Allegro non troppo*— Chopin aplica un constant *rubato*, una porta expressiva a la sensibilitat de l'intèrpret.

Després d'un temps de silenci com a intèrpret i compositor, 1841 va esdevenir un dels petits renaixements creatius i socials de Chopin. En un moment de reconeixement i certa calma, i protegit del soroll a Nohant, al cor del Centre-Vall del Loira, els dos *Nocturnes*, **op. 48** van sorgir de les seves mans l'estiu

de 1841, com ho va fer la major part de la seva millor producció pianística durant els estius següents. Tot l'ambient poètic de la nit es concentra en el lirisme dels nocturns, i ho fa en Chopin amb una gran paleta de colors i llibertat en les ornamentacions i harmonies que enriqueixen la línia melòdica. El primer dels dos op. 48, estrenat a la Sala Pleyel l'any 1842, és un dels més cèlebres i més inspirats, construït amb una gran densitat de textures al servei del dramatisme que impregna la partitura, de gran influència en bona part de l'escriptura per a piano posterior.

Chopin va finalitzar la *Ballade, op. 38* durant la seva estada hivernal a Mallorca, una mostra magnífica de l'assimilació personal del piano romàntic i un grandíssim repte per a l'interpret. Encapçalada per una il·lustre dedicatòria a Robert Schumann, una partitura magistral on conviuen, amb naturalitat orgànica, dos ambients radicalment diferents: un delicat *Andantino* i un virtuós *Presto con fuoco*.

El regust melancòlic de la seva música, inevitablement tenyida per la biografia d'un home atribolat, no ens ha de fer oblidar l'ofici del compositor i les seves troballes en matèria harmònica al servei de la seva visió artística. Més que Polònia, la seva pàtria era, com deia Heine, la de la poesia. Aquest serà el punt de partida d'un gran hereu del piano chopinià. La tensió cromàtica i la llibertat harmònica arribarà, en mans de Scriabin, a una audàcia que obrirà camins de futur.

Gràcies a l'ajuda del seu mestre Vasili Safónov, Scriabin va fer dues gires per diverses ciutats europees interpretant les seves primeres obres. A la segona d'aquestes, va decidir instal·lar-se a París en un moment de gran creativitat. Allà va treballar intensament en nombrosos preludis per a piano. Com als seus *24 Préludes, op. 11*, aquests cinc *Préludes, op. 16* són peces d'intensitat molt concentrada, on ja es poden reconèixer els

trets principals de tota la seva obra, tot mostrant un extens coneixement dels recursos de l'instrument producte de la seva relació íntima amb el piano que, des de la seva infància primerenca, no abandonarà mai.

Les sonates per a piano de Skriabin són un dels cims de tota la seva producció musical i el seu gran laboratori creatiu. El context en què dona llum a les seves **quarta i cinquena sonates** és molt especial. L'any 1902 va dimitir del seu càrrec com a professor per dedicar-se a escriure. Finalment, s'instal·larà a París, desplaçant-se entre la capital francesa, Bogliasco i Ginebra, mentre l'Imperi Rus tremolava davant l'onada de revoltes de conseqüències encara desconegudes; Skriabin va viure des de la placidesa de Bogliasco els motins de Sebastòpol, els soviets de Sant Petersburg o les matances de Moscú. 1903 va ser un punt d'inflexió. En primer lloc, en l'evolució del seu llenguatge harmònic, que s'allunyava del període romàntic i en gran mesura chopinià. Si el seu coetani *Valse*, op. 38 manifesta una llibertat controlada formalment amb tècnica, amb l'elegància d'un Ravel i la sensibilitat d'un Liszt, la Sonata n. 4 des del punt de vista formal i harmònic inaugura una nova etapa que es consolidarà a la Sonata n. 5.

D'un gran refinament tímbric, els aforístics *Deux poèmes* pertanyen als darrers anys de vida del compositor i els més prolífics: entre 1910 i 1914 va escriure des de l'op. 58 fins al op. 74, entre els quals destaquen les seves darreres cinc sonates i *Prometeu, el poema del foc*, op. 60. A aquest mateix univers estètic pertany aquesta partitura, molt representativa de la darrera etapa de la seva obra que apuntava cap a la fusió d'acord i timbre de la qual tant es nodrirà la música del segle XX, especialment aquella que manifestarà interès pel domini específicament sonor fins a desembocar al laboratori acústic.

Desafiant els principis de la física clàssica, aquesta música, feta

de temps, esdevé espai a través de la llum, que com sabia William Turner, és color. L'alè romàntic que batega a l'obra per a piano d'ambdós compositors retroba aquest misteri en l'exploració del total cromàtic, preparant la paleta de colors amb què treballarà la literatura per a piano del segle XX.

AGRAÏMENTS

Col·laborador principal

B Sabadell
Fundació

Amb el suport de

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Amb l'ajut de

Diputació de Girona

Ajuntament de Figueres
www.figueres.cat

Castelló d'Empúries

Ajuntament de Vilabertran

Amb el patrocini de

Vilajuïga
L'AIGUA VIBRANT

Damm
Fundació

Gràcies a

Audi
Autopodium
Girona · Olot · Figueres · Llord de Mar

CONSELL COMARCAL
DE L'ALT EMPORDÀ

EMPORDÀ TURISME
CATALUNYA-COSTA BRAVA

AVINYONET DE
PUIGVENTÓS
AJUNTAMENT

Mitjà col·laborador

33 Cat **W**úsica
3 CATALUNYA 2010

En col·laboració amb

Liederabend · Nord Produccions i Events · Parròquia de Santa Maria de Vilabertran

---

Partners internacionals

Liedzentrum Heidelberg · Schubertiade · Der Lyrische Salon Weimar

---

PROPERES CONCERTS

© Herbie Knott

Christian Blackshaw, piano

Obres de Mozart

→ Divendres 26 d'agost, 18:00 h
Canònica de Santa Maria de Vilabertran

© David Ruano

Quartet Casals Christian Blackshaw, piano

Obres de Xostakóvitx i Dvořák

→ Diumenge 28 d'agost, 19:30 h
Canònica de Santa Maria de Vilabertran

Venda d'entrades
www.schubertiada.cat

Col·laborador principal

B Sabadell
Fundació

Amb el suport de

Organitza

---

www.schubertiada.cat

